

ČETRTEK 28. september 2017

10.00

Poljanski oder, Gimnazija

Poljane Ljubljana

Gregor Strniša: ŽABE

16.00

Gledališka skupina KUD Štefan Kovač
Murska Sobota

Dušan Kovačevič: ZBIRNI CENTER

20.00

SLAVNOSTNA OTVORITEV FESTIVALA
TER PODELITEV LINHARTOVIH LISTIN
IN PLAKETE

Little Rooster Productions, Društvo
Mali petelin, Mali Kamen
Rok Sanda: FENIKS

PETEK 29. september 2017

10.00

Koroški deželni teater

Slovenj Gradec

Jordan Cvetanović: TERAPIJA

16.00

Gledališče Zarja Celje

Anton Pavlovič Čehov: VANJA

20.00

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

Dušan Kovačevič: MARATONCI

TEČEJO ČASTNI KROG

(spremljevalni program)

SOBOTA 30. september 2017

11.00

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

Ken Ludwig: TI NORI TENORJI

15.00

Hlodi, KUD Franc Kotar Trzin

Milan Jesih: GRENKI SADEŽI PRAVICE

18.00

Dramski studio DADA Gledališke
družine Pinklec in Centra za mlade
Čakovec, Hrvaška

Saška Rakef: ZOO!

(spremljevalni program)

20.00

Skupina Me, Gledališče Glej Ljubljana

Avtorski projekt: UNE DRUGE

TRI SESTRE

(spremljevalni program)

ZAKLJUČEK FESTIVALA IN PODELITEV
MATIČKOV

SPOŠTOVANE IGRALKE, CENJENI IGRALCI!

mag. Marko Repnik,
direktor JSKD

V čast in osebno zadovoljstvo mi je, da vas lahko v imenu Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti prav lepo in iz srca pozdravim na Linhartovem srečanju v Postojni.

Gledališče je tista umetnost, ki nam morda bolj kot druge nastavlja ogledalo, je prostor globokih pretresov in spoznanj, če le ima občinstvo, ki mu dovoli, da se ga dotakne. Prav snovalci ljubiteljskega gledališča so bili prvi, ki so že leta nazaj zaslutili, kako pomembna je uvedba srečanj gledaliških skupin in revij. Tako je bilo pred skoraj šestdesetimi leti, leta 1958, organizirana 1. revija gledaliških skupin Slovenije. Praksa se je kasneje prenesla tudi na druga področja ljubiteljskega ustvarjanja in se razvila v znan JSKD-jev piramidni sistem selekcij.

Linhartovo srečanje ni le srečanje najboljših slovenskih ljubiteljskih gledališč, ampak je stičišče vedenja o gledališču; prostor, kjer se kakovostna produkcija srečuje z ustvarjalnimi potenciali mladih, šele prihajajočih umetnikov.

Postojna je v letih, odkar gosti festival, postala prostor, kjer se slovenska ljubiteljska gledališka ustvarjalnost umešča in predstavlja kot sodobna umetnost. Linhartovo srečanje je postal del mesta, del njegove identitete, z njim je postala Postojna pomembna točka na gledališkem zemljevidu Slovenije.

Ljubiteljsko gledališče je fenomen naše

kulture in našega prostora, ki ga je treba negovati in razvijati, česar se na Javnem skladu za kulturne dejavnosti zelo dobro zavedamo. Preko Študijskega centra ponujamo najrazličnejše izobraževalne programe za gledališke ustvarjalce ter jih seznanjam z metodami in praksami sodobnega gledališča. Rezultat tega je poglobljeno zavedanje ljubiteljskih gledaliških ustvarjalcev o sodobnem gledališču ter produkcije, ki žanjejo uspehe v slovenskem in mednarodnem prostoru.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti bo tudi v bodoče ostal zvest prizadevanjem za razvoj in napredek gledališke dejavnosti. Trudili se bomo, da bo igralkam in igralcem omogočena nepozabna izkušnja doživljanja gledališke dejavnosti, skupinam pa kakovostna rast, tako v vsebinskem, kot izvajalskem pogledu.

Ob tej priložnosti bi se želel zahvaliti vsem ustvarjalcem za trud in trdno voljo, hkrati pa velja iskrena zahvala tudi tistim, brez katerih srečanja preprosto ne bi bilo. Za vsa prizadevanja hvala organizacijskemu odboru, še posebej občini Postojna in županu Igorju Marentiču, vodji območne izpostav JSKD Silvi Bajc in strokovnemu svetovalcu na področju gledališča Matjažu Šmalcu.

Lepo vas pozdravljam in vam želim vse dobro.

DUCAT LINHARTOV

Igor Marentič,
župan Občina Postojna

Slovenščina je resnično bogat in zanimiv jezik. Število dvanajst ima čisto svojo besedo. Ta je ravno tako posebna, kot bo posebno in neponovljivo 12. Linhartovo srečanje v Postojni, ki bo vsem nastopajočim, gledalcem in strokovnemu žiriju že 56. prikazalo, kaj premore ljubiteljsko gledališče. Ponasni smo, da bo postojnski kulturni dom gostil že ducat izvedb zaključnega srečanja najboljših predstav ljubiteljskih gledaliških skupin sezone. In vsaj tolikokrat smo slišali same pohvale, tako o občinstvu, kot tudi o našem hramu kulture. Je dovolj velik, da lahko izvedemo še tako zahtevne produkcije in hkrati dovolj majhen, da omogoča intimno izkušnjo nastopajočim ter gledalcem.

Seveda pa Linhartovega srečanja ne bi bilo brez ključnih ljudi. Ni namreč prostor tisti, ki določa neko vsebino, ampak jo vedno znova živ skupek izkušenj, idej, energije in vizije. Brez Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, profesionalne žirije poznavalcev gledališča, in seveda, najpomembnejšega – ljubiteljskih igralcev, režiserjev, dramaturgov, kostumografov, scenografov, lučkarjev, maskerjev, glasbenikov, skladateljev ... tega, kar bomo spremljali v Postojni, ne bi mogli prikazati niti v največjih svetovnih gledališčih. In ko spremjam komentarje ter razlage poklicnih igralcev, ki v ljubiteljskih predstavah vidijo vrhunske prvine

svojega poklica, sem hvaležen, da lahko naše mesto gosti tako pomemben dogodek, kot je finale Linhartovih srečanj.

Zato naj bo naša zaveza, da bomo z veseljem še naprej gostili Linhartova srečanja. S tem ne le, da podpiramo vseslovensko ljubiteljsko gledališče, ampak tudi lastno željo po kakovostnem dogajanju v mestu.

Naj za popotnico 56. Linhartovemu srečanju vsem nastopajočim zaželim, da še naprej navdušujejo s svojimi predstavami. Priti na zaključni dogodek je namreč rezultat dobrega dela, navdiha in seveda tudi talenta. Vsem obiskovalcem želim veliko užitkov ob spremeljanju predstav in celotnega dogajanja. Za strokovno žirijo pa vem, da bo imela izredno težko delo. Tako kot ga ima vsako leto.

Zato vsem izrekam iskreno dobrodošlico v Postojni. Že dvanajstič bomo ponosni gostitelj najboljšega, kar premore ljubiteljsko gledališče v slovenskem jeziku.

ZADNJA SELEKTORSKA

Ana Ruter,
državna selektorica 56. Linhartovega
srečanja

V letošnji sezoni se je na območna Linhartova srečanja prijavilo 132 skupin iz Slovenije in zamejstva, od katerih se je 27 uvrstilo na regijsko srečanje. Na zaključnem 56. Linhartovem srečanju v Postojni jih bomo lahko sedem videli v tekmovalnem programu, kateremu smo dodali še tri: predstavo *Maratonci tečejo častni krog*, ki se sicer v vseh segmentih popolnoma enakovredno postavlja ob bok predstavam v tekmovalnem programu, ker pa je nastala v režiji direktorja festivala Matjaža Šmalca, sem jo bila primorana uvrstiti v spremjevalni program, izvrstno predstavo Une druge tri sestre, zmagovalno predstavo letošnjega Festivala mladinskih skupin Slovenije Vizije 2017 ter predstavo ZOO, zmagovalno predstavo lanskoletnega Festivala hrvaških ljubiteljskih skupin.

Ob preletu letošnjega programa je hitro opaziti, da je kar nekaj skupin, če smo natančni, kar polovica, istih kot lansko oz. predlansko sezono, kar kaže na odlično delo teh skupin v zadnjih sezонаh. Ustvarajo vzeto, premisljeno, resno in imajo dolgoročno umetniško strategijo. Te skupine so dokaz, da njihovi pretekli odrski uspehi niso bili slučaj ali posledica spleta srečnih naključij, ampak so odraz umetniške zrelosti in so zato postali stalnica Linhartovega srečanja. Hkrati pa sem neizmerno vesela, da bomo imeli priložnost

spoznati nekaj skupin, katerih delo spremjam že več sezona in so jim letos uspele izjemne odrske uprizoritve.

Kot državna selektorica sem spremljala Linhartovo srečanja tri leta zapored in lahko rečem, da sem pri primerjavi letošnje sezone s prejšnjima opazila veliko pozitivnih sprememb in napredka. Vseeno pa je zaskrbljujoč upad predstav naših zamejskih Slovencev, tako v Italiji kot tudi Avstriji. Seveda pride leto, ko je produkcija iz kakršnih kolik razlogov manjša, sploh ker veliko skupin ustvari novo predstavo vsako drugo leto. Vendar se je slika letos ponovila: izven naših meja sem si v letošnji sezoni ogledala samo dve predstavi, obe na avstrijskem Koroškem. Predstave zamejskih Slovencev so bile običajno narejene na visoki ravni in praviloma se je vsako leto katera izmed njih uvrstila na zaključni festival, žal pa bo tudi letos, že drugo leto zapored, Linhartovo srečanje potekalo brez predstavnikov iz zamejstva.

V letošnji sezoni je opazen porast tematsko težjih in kompleksnejših dramskih tekstov ter kvalitetnih komedij. Izbor besedil je bil zelo raznolik, bolj svež, skupine ste posegale po tekstih, ki jih v preteklih sezонаh praviloma nismo srečali. Predstave so nastale na podlagi avtorskih besedil (*Feniks*), klasičnih dramskih tekstov (*Striček Vanja*, *Na odprttem morju*, ...) in besedil slovenskih avtorjev (*Žabe*, *Grenki sadeži*

pravice ...). Videli smo praizvedbo teksta *Učinek kobilice Roka Vilčnika*, *Fizike* Friedricha Dürrenmatta, *Zbirni center* Dušana Kovačiča, kar nekaj kakovostnih ljudskih iger, itd. Skratka, ustvarili ste sezono, ki bi bila lahko v ponos marsikateri profesionalni gledališki hiši. Najbolj pa me je razveselilo, da tudi pri zahtevnejših dramskih tekstih niste »pokleknili«, ampak ste pokazali svojo ustvarjalno moč in gledališko znanje ter jim vdihnili edinstveno in enkratno odrsko življenje.

Če so me v preteklih letih skupine ob naših pogovorih, sploh v manjših in na periferiji pomaknjениh krajih, večkrat žalostno opozarjale na pomanjkanje mladih gledališčnikov, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri ustvarjanju ali vsaj pri tehnični podpori predstav, letos na moje presenečenje skoraj ni bilo pogovora na to temo. Spoznala sem ogromno mladih in zagnanih ljubiteljev gledališča, ki so sodelovali v letošnjih produkcijah. In ne le to. Vedno več je skupin, katerih jedro in gonilno silo predstavljajo študentje, ki se konec tedna vračajo v domača okolja, ali pa mladi zaposleni, ki so odkrili čar odrskih desk oz. so kako drugače pripravljeni sodelovati pri nastajanju predstav. Pogovarjala sem sem se celo s skupinami s toliko članji, da enostavno niso mogle vsem omogočiti igranja v predstavah. Vedno sem verjela v ljubiteljsko gledališče v Sloveniji, saj

je število predstav ter igralcev vsako leto navdušuje, glede na letošnjo izkušnjo pa lahko mirno zatrdim, da je ljubiteljsko gledališče v odlični kondiciji in da se nam ni potrebno batiti za njegovo prihodnost.

Z letošnjim Linhartovim srečanjem se po treh sezонаh poslavljam z mesta državne strokovne spremmljevalke. Hvala vam za vse predstave, zgodbe, vloge, doživetja, za ves smeh in vse premisleke ter refleksije. Veliko ste me naučili, tako z vidika gledalke, kot tudi igralke.

Želim vam še veliko uspešnega odrskega ustvarjanja in obljudim, da se še srečamo, ko vas bom občudovala v malo manj formalni vlogi. Hvala in srečno!

ČETRTEK

28. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Poljanski oder, Gimnazija Poljane

Gregor Strniša: ŽABE

režija, dramaturgija in kostumografija: Katarina

Torkar Papež

scenografija: Gala Alica Ostan Ožbolt

kostumografija: Katarina Torkar Papež

luč: Matic Pirnat

ton in glasbena oprema: Nik Keber

pomoč pri zasnovi in izdelavi scene: Alen Ožbolt

izdelava scenskih dodatkov: Metka Kacin in Pavel
Dovžan

asistentka: Minca Herlec

igrajo:

Lazar: Filip Mramor

Lazarus: Aljoša Lovrić Krapež

Evica: Gaja Filač

Hudičeva babica, Eva: Nina Miri

Točaj: Miha Pohar

Predstava traja 1 uro 10 min in nima odmora.

Poštar Lazar iz mesta zaide na barje. Vstopi v staro krčmo Žabe. Sprejme ga Točaj, ki pove, da je prostor krčme meja dveh svetov: barja in mestnih cest na robu večnosti. Lazarjev razum lahko verjame samo v žabe in klobase, zato ne zmore dojeti ničesar. V Točaju ne spregleda Hudiča. A ko ta vendarle je, se mu pusti zapeljati.

Lazarjeva pot na barje ni le pot k bogastvu in novi identiteti. Je sledenje deškim sanjam, ki so se hranile s pogledi na golo Evico sredi kopalnice, opazijočo se v hladnem zrcalu. Je neutešljiva želja objeti Evico in z njo v ljubezni zaužiti jabolko. Toda Evica z jabolkom je rajska Eva s sadežem spoznanja, obsojena na večni pekel, nesrečna polovica Hudiča. Lazarjev privid nedolžne Evice se v realnosti razbije kot slepilo.

Tradicija Gimnazije Poljane so predstave, v katerih sodelujejo dijaki in učitelji.

Skupina vsakič nastaja na novo. Tokrat so v nej četrtošolci, ki so dovolj zreli za groteskno upodabljanje in poustvarjanje zahtevnejših vlog. Vsi so navdušenci nad gledališčem in filmom ter hkrati na tem področju temeljito razgledani.

Posebno težo daje predstavi instalacijska scena, ki je avtorski projekt dijakinje. Prav tako tudi zvok, delo študenta muzikologije.

✉ Katarina.Torkar-Papez@guest.arnes.si

🌐 <http://www.gimnazija-poljane.com/>

ČETRTEK

28. september ob 16.00

Kulturni dom Postojna

Gledališka skupina KUD Štefan Kovač
Murska Sobota
Dušan Kovačevič: ZBIRNI CENTER

režija: Luka Martin Škof
scenografija: Izidor Zadravec
kostumografija in maska: Katja Lebar
luč: Branko Novak
ton: Luka Kutoša
glasbena oprema: Luka Kutoša
vodja predstave: Malvina Bernjak

igrajo:

Ivan Pavlović: Boštjan Sinic
Teta Angela: Aleksandra Pörš
Peter: Zlatan Cerić
Brivec: Nenad Perić
Zdravnica Jelena Katić Popović: Klara Draković
Pekarka Leposava: Elizabeta Lebar
Milica Pavlović: Mojca Jevšek
Profesor Mihajlo Pavlović – Mišo: Peter Jadrič
Janko Keser: Marko Horvat
doktor Vlado Katić: Vili Kovač
Pekar Marko: Tomaž Jug

Stevan Savski Keser: Gašper Lovrec
harmonikaš Srečko Evergrin: Matej Mertük

Predstava traja 2 uri in nima odmora.

Črna komedija *Zbirni center*, avtorja Dušana Kovačeviča (*Maratonci tečejo častni krog, Balkanski vohun ...*), se na izredno duhovit način zazre v onostranstvo, kjer se zbirajo duše umrlih prebivalcev majhnega mesta. Kaj kmalu ugotovimo, da so pokojniki še kako povezani s svojimi živimi svojci. In kar jih najboj povezuje, niso lepi spomini na dneve, prezivete na zemlji, temveč zamere, razočaranje in konec koncev spoznanje, da so ves čas bežali sem gor, v zbirni center in šele, ko so prispeли, spoznali bistvo vsega. Vse jim je bilo »jasno, ali kasno«.

Gledališka skupina KUD Štefan Kovač Murska Sobota je skupina z dolgoletno tradicijo. Največje uspehe je pisala v letih 1986 do 1997, ko se je uvrščala v sam vrh ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji in Jugoslaviji ter zastopala Slovenijo na mednarodnem festivalu komornih gledališč v tujini. Po nekajletnem premoru so leta 2008 spet obudili gledališko dejavnosti. Od takrat vsako leto pripravijo vsaj eno premiero, s katerimi se redno uvrščajo na državne festivale: predstava *Bog je bila uvrščena na 51. Linhartovo srečanje* 2012, predstava *Čuvaja zadnjega kozarca* vode na *Festival Vizije* 2013, kjer sta igralki prejeli vizionarja za najbolj uigrani igralski par, Tukrat res republika se je uvrstila na 53. Linhartovo srečanje 2014 in prejela posebno priznanje žirije za igro, na 55. Linhartovo srečanje 2016 pa se je uvrstila predstava *Na odprttem morju*.

✉ perhavecb@gmail.com

✉ www.facebook.com/KUD-%C5%A0tefan-Kova%C4%8D-222641874596575

ČETRTEK

28. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Little Rooster Productions, Društvo
Mali petelin, Mali Kamen
Rok Sanda: FENIKS

režija, dramaturgija in oblikovanje svetlobe:

Rok Sanda
scenografija in kostumografija: Urška Mazej
luč in tehnični vodja: Klemen Štih
ton: Andrej Černelč, Klemen Štih
producent: David Radej
vodja predstave: Jasmina Rački
glasba: Andrej Černelč

igrajo:

Slavko Opeka: David Radej
Andrej Opeka: Klemen Kovačič
Marija Lešnik: Tina Lipovec
Bert Magajna: Martin Valič
Olga Požar: Maja Pinterič
Tobias Stieber: Goran Puljić

Predstava traja 2 uri in nima odmora.

Ko so tuji osvajalci vkorakali v naše kraje, si prisvojili slovenska mesta in slovenske urade, so vdrli tudi v naše domove, naše ume in vnesli razkol v že tako razpet narod.

Zgodba Feniksa se nadaljuje z naslednjo generacijo dveh sinov Metoda Opeke in njune bitke z vojno, ki se je rodila iz ruševin prejšnje in njune borbe s fašističnimi silami, ki so razklale narod in njegove potomce.

Ali lahko v teh časih velikih izdajstev in upora zraste novo upanje? Lahko iz pepela požganih domov zaživi Feniks? Preroven, predrugachen in napojen z bitkami, ki so ga ustvarile?

Kdo bo stal na pogorišču razklanega naroda in kdo bo stal kot zmagovalec po bitki med pravičniki?

Feniks je ideja. In ideje so večje od posameznikov, ki jih rojevajo.

Little Rooster Productions sestavlja navdušenci nad gledališko in filmsko umetnostjo. Društvo izhaja iz male vasice v bližini Krškega, vendar je njen dom celoten slovenski prostor, saj se trudijo podirati meje lokalnih meja. Njihovi člani in ustvarjalci tako prihajajo iz vseh koncov naše male kokoške. So mladi petelini z velikimi ambicijami.

Njihov namen je pripovedovanje izvirnih, drznih in vizualno privlačnih zgodb v slovenskem in mednarodnem okolju. Pod okriljem organizacije je združenih veliko posameznikov, ki s svojimi inovativnimi pristopi na svojem področju dela premikajo mejnike vizualnih umetnosti. Jedro tvorita pisatelj in režiser Rok Sanda ter producent David Radej, ki sta gonilni sili in ustanovitelja organizacije.

✉ littleroosterproductions@gmail.com

🌐 littleroosterproductions.com

FACEBOOK www.facebook.com/little.rooster.productions

PETEK

29. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Koroški deželni teater Slovenj Gradec
Jordan Cvetanović: TERAPIJA

režija in scenografija: Sergej Dolenc

kostumografija: Helena Dolenc

luč in ton: Marjan Areh

avtor glasbe: Benjamin Pirnat

tehnična podpora: Igor Košak

igrajo:

Matej Blažun

Renata Cigale

Helena Dolenc

Sergej Dolenc

Klavdija Kamenik

Boštjan Knez

Benjamin Pirnat

Dušan Stojanović

Predstava traja 1 uro 10 min in nima odmora.

Tekst *Terapija* mladega srbskega avtorja Jordana Cvetanovića je bil poseben izziv za ekipo Koroškega deželnega teatra. Odličen prevod Dušana Stojanovića je bil še začetek gledališkega raziskovanja teksta, ki se je s priredbo Sergeja Dolenca in avtorsko glasbo Benjamina Pirnata začel v rokah igralcev transformirati v zgodbe našega vsakdana.

So to zgodbe (ne)znanca ali zgodbe našega življenja? Kje je mejta našega in vašega? Je življenje komedija ali tragedija? Odgovore na ta vprašanja nam ponavadi ponudi terapevt.

A tokrat boste ta terapevt vi, gledalke in gledalci.

Pridite na Terapijo, smejte in jočite se z njimi.

Igralci v predstavi nimajo imen, saj si gledalci v vlogi terapevta sami oblikujejo podobo nastopajočega in mu, tako kot v življenju izven odra, prilepijo ustrezno (ali pa tudi neustrezno) etiketo.

Gledališko združenje Koroški deželni teater je bilo ustanovljeno leta 2011. Pod svojim okriljem združuje ljubiteljske igralke in igralce, ki so že vrsto let aktivni in uspešni na igralskem področju. Društvo je bilo ustanovljeno z namenom gledališkega izobraževanja občank in občanov Mestne občine Slovenj Gradec ter celotne Koroške.

V letu 2013 so izvedli dve premieri, Heroji ljudskih množic, s katero so se predstavili tudi na 9. festivalu komedije v Pekrah, in Amaterji, s katero so se uvrstili na regijsko Linhartovo srečanje Koroške, kjer je Dušan Stojanović prejel posebno priznanje regijskega selektorja za najboljšo stransko moško vlogo.

Leta 2014 so pripravili novo predstavo Vse zastonj! Predstava je imela več kot 30 ponovitev, z njo so se uvrstili na 54. Linhartovo srečanje 2015, na 11. Festival komedije Pekre ter na Čufarjeve dneve na Jesenicah.

✉ teater.kdt@gmail.com

🌐 <https://www.facebook.com/Koro%C5%A1ki-de%C5%BEelni-teater-264235760320789/>

PETEK

29. september ob 16.00

Kulturni dom Postojna

Gledališče Zarja Celje
Anton Pavlovič Čehov: VANJA

režija, scenografija in glasbena oprema: Tomaž Krajnc

kostumografija: Darja Vrebac

luč: Vili Pajk

ton: Žan Krošl

svetovalec za gib: Branko Završan

inspicientka in tajnica režije: Nada Jelen

asistenta inspicientke: Medeja Mahnič, Živko Beškovnik

scenska dela: Erih Weissenbach

igrajo:

Serebrjakov: Nejc Jezernik

Jelena: Tara Prodnik

Sonja: Neža Strenčan

Marija Vasiljevna: Anita Kepe

Vanja: Žiga Medvešek

Astrov: Alen Mastnak

Marina: Urška Klajn

Predstava traja 1 uro 40 min in ima odmor ali pa tudi ne, odvisno od razpoloženja.

(Striček) Vanja je eno temeljnih del ruskega realizma ter evropske klasike. Problem nezainteresiranosti družbe in posameznika, nemoči in prepričanja, da se na splošno družbeno klimo in življenje tako ali tako ne da ali ne splača vplivati, je prepoznal že Anton Pavlovič Čehov. Njegovi junaki ugotavljajo, kako so zamudili vse priložnosti v življenju ter se prepustijo toku (ne)dogajanja. Podobno danes doživljajo mladi izobraženci, ki se zaradi nestabilnosti v življenu, brez ciljev, idej, želj in volje po spremembami, prepustijo usodi ...

Gledališče Zarja Celje je eno najprepoznavnejših ljubiteljskih gledališč v Sloveniji z več kot 70-letno tradicijo kulturnega ustvarjanja na najvišjem nivoju, kar potrjujejo vsakoletna priznanja in nagrade društva in sodelujočim posameznikom na lokalnem, regijskem in državnem nivoju. V zadnjih letih se s svojimi predstavami redno uvrščajo na zaključni festival Linhartovo srečanje (Godpod Lovec, 2008; Knezi Celje – skrivnost gradu Ojstrica, 2011; Nora Nora, 2013; Krčmarica Mirandolina, 2014; Blazinec, 2015; Macbeth, 2016). Največji uspeh so doživeli s predstavo Blazinec, ko so na 54. Linhartovem srečanju poleg matička za najboljšo predstavo v celoti prejeli še matička za najboljšo režijo ter dva matička za igralski stvaritvi.

Poleg ostalih kulturnih projektov na repertoar vsako leto uvrstijo najmanj 3 nove gledališke predstave, primerne za različne generacije in organizirajo festival ljubiteljskih gledaliških skupin Novačanova gledališka srečanja. Pri projektih (letno organizirajo ali sodelujejo pri več kot 50 kulturnih dogodkih!) poleg članov in drugih priznanih ljubiteljskih gledališčnikov, sodelujejo tudi s profesionalnimi gledališkimi ustvarjalci (režija, izobraževanja – gledališke delavnice, seleksijski izbor predstav za lasten festival ...).

✉ info@kud-zarja.si,

🌐 www.kud-zarja.si,

FACEBOOK www.facebook.com/kudzarja

PETEK

29. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

Dušan Kovačević: MARATONCI TEČEJO ČASTNI KROG

režija in glasbena oprema: Matjaž Šmalc

scenografija: Ana Rahela Klopčič

kostumografija: Katarina Zalar

koreografija: Nina Igrutinovič

luč: Gregor Toerner, Ela Šegina

ton: Miha Vlaj, Gregor Toerner

asistent režije: Luka Marcen

asistent kostumografije: Bojan Vister

svetovalec za gib: Brane Završan

maska: Nataša Castaldi, Urša Vrbančič, Anja Blagonja

vodja predstave in rekviziter: Marko Skok

šepeťalka: Irena Mrak Kranjc

igrajo:

Maksimiljan Topalović, 126 let, sin velikega Pantelejmona, hrom v obe nogi, ne more govoriti, skoraj povsem gluhi: Božo Okorn

Aksentij Topalović, 102 leti, sin nepokretnega

Maksimiljana, hrom v eno nogo, slabih živcev, po srcu zelo dober: Bojan Vister

Milan Topalović, 79 let, Aksentijev sin, mož, ki ima

glavno besedo v družini. Po srcu dober: Saša Klančnik Laki Topalović, 44 let, Milanov sin, od vseh v družini največ dela. Tudi on po srcu ...: Srečko Laki Kermavner

Mirko Topalović, 24 let, sin marljivega Lakija. Družinski problem. Tudi on ...: Elias Rudolf, Kristina, velika ljubezen najmlajšega Topaloviča, po srcu seveda dobra: Nina Igrutinovič Stane Satan, Mirkov priatelj. Čista baraba. Zase bi dal vse. Po srcu dober: Samo Ravnikar Bili Kobra, družinski in poslovni priatelj Topalovičev. Zelo, zelo ...: Tomaž Urgl

Olga, dela pri družini Topalovič, Stanetova punca, nežno bitje. V srcu dobra: Pika Mihelič Kadunec / Tjaša Valentincič

Povožen možakar, bil zelo dober: Jože Pavšič Žalovalke, po srcu dobre: Lenka Blejec, Nina Igrutinovič, Luka Marcen, Pika Mihelič Kadunec, Tjaša Valentincič, Marko Skok, Irena Mrak Kranjc

Predstava traja 1 uro 50 minut in ima en odmor.

Maratonci tečajo častni krog je zgodba o neumrljivem in neuničljivem klanu Topalovičev, kriminalne združbe, formirane znotraj pogrebnega podjetja, ki se bolj kot izdelavo krst ukvarja z njihovo reciklažo. Le da so njihovi »centri ponovne uporabe« pokopališča, kjer krste krađejo in jih na novo prebarvane prodajajo dalje. S spremnim »poslovanjem« podjetje raste in se razvija,

dokler nenadoma, v 155. letu ne umre ustanovitelj podjetja, Veliki Pantelejmon Topalović. Takrat pridejo na dan vsa nesoglasja med vsemi petimi generacijami Topalovičev – od reakcionarja Aksentija, diktatorja Milana pa do tehnikrata Lakija in znanilca nove dobe, najmlajšega Mirka, ki po tem, ko njegovi načrti o modernizaciji podjetja ne padejo na plodna tla, prihodnost načrtuje v tujini – klasična »normalna« država torej.

Šentjakobsko gledališče Ljubljana je društvo, ki s svojo več kot petindvetdesetletno tradicijo velja za eno najstarejših repertoarnih ljubiteljskih gledališč abonmajskega tipa v Evropi. Dolgotrajno neprekinjeno delovanje (z izjemo kulturnega molka med drugo svetovno vojno) kaže na trdno vpetost v ljubljanski in slovenski kulturni prostor, ki ga s svojo programsko pestrostjo, načinom delovanja in organiziranostjo na področju ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja že vsa ta leta pomembno bogati in dopolnjuje.

Z svoje delo so gledališče in njegovi člani prejeli številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja, iz njegovih vrst pa so med drugimi izšla tako imenitna gledališka imena kot so Stane Sever, Mira Danilova, Frane Milčinski – Ježek, Rudi Kosmač, Bine Matoh, Dragica Potočnjak, Saša Pavček, Maja Končar, Barbara Cerar, Nataša Barbara Gračner, Jurij Zrnec itd....

✉ info@sentjakobsko-gledalisce.si

🌐 www.sentjakobsko-gledalisce.si

SOBOTA

30. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Šentjakobsko gledališče Ljubljana
Ken Ludwig: TI NORI TENORJI

režija: Gojmir Lešnjak - Gojc

scenografija: Branko Arandjelović

kostumografija: Zvonka Makuc

oblikovanje svetlobe: Pascal Merat

luč: Gregor Törner, Ela Šegina

ton: Miha Vlaj, Gregor Törner

glasbena oprema: Bojan Jurjevič - Jurki

maska: Urša Urbančič, Anja Blagojna, Nataša Castaldi

asistent kostumografije, vodja predstave, rekviziter in garderober: Bojan Vister
šepetalka: Laura Ivančič

igrajo:

Max, Saundersov pomočnik: Žiga Sedmak

Maggie, Maxovo dekle: Maja Jaklin

Saunders, Maggiein oče, direktor opere: Leopold Pungerčar
Tito Merelli, svetovno znan tenorist: Damijan Perne

Maria, Titova žena: Katarina Glavan Batagelj

Franz, hotelski gospodinjec: Marko Skok

Diana, sopranistka: Urška Koželj

Julia, predsednica sveta opere: Tatjana Rebolj

Vodstvo opere, osebje prestižnega hotela in celotno mesto nestrpo pričakujejo prihod tenorista svetovnega slovesa Tita Merellija. Direktor opere ga pričakuje predvsem kot odrešenika in rešitelja zavožene sezone, njegovi oboževalci, v prvi vrsti hotelski gospodinjec, hči direktorja opere, predsednica sveta opere in sopranistka Diana pa si želijo bližnjega srečanja z njim. Toda stvari niso tako enostavne, kot so videti na prvi pogled!

Merelli je, kot se za zvezde njegovega kova spodobi, zelo muhast in svojeglav; njegova žena pa pohotna kokoš, ki nima kaj dosti od moža. Ob njej si želijo Titove pozornosti še tri malo prej omenjene pohotnice: direktorjeva hči Maggie, sopranistka Diana in predsednica sveta opere madam Julija. A direktor Saunders ima s svojim pomočnikom Maxom rešitve za vse in vsakršne zaplete.

Šentjakobsko gledališče Ljubljana je društvo, ki s svojo več kot petindvetdesetletno tradicijo velja za eno najstarejših repertoarnih ljubiteljskih gledališč abonmajskega tipa v Evropi. Dolgotrajno neprekinjeno delovanje (izjemno kulturnega molka med drugo svetovno vojno) kaže na trdno vpetost v ljubljanski in slovenski kulturni prostor, ki ga s svojo programsko pestrostjo, načinom delovanja in organiziranostjo na področju ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja že vsa ta leta pomembno bogati in dopolnjuje.

Za svoje delo so gledališče in njegovi člani prejeli številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja, iz njegovih vrst pa so med drugimi izšla tako imenitna gledališka imena kot so Stane Sever, Mira Danilova, Frane Milčinski – Ježek, Rudi Kosmač, Bine Matoh, Dragica Potočnjak, Saša Pavček, Maja Končar, Barbara Cerar, Nataša Barbara Gračner, Jurij Zrnec itd....

ŠGL šteje okrog 150 članov. Običajno na sezono pripravi 5-6 premier, z okrog 150 ponovitvami, ki si jih doma in na gostovanjih ogleda okrog 20 tisoč gledalcev.

✉ info@sentjakobsko-gledalisce.si

🌐 www.sentjakobsko-gledalisce.si

Predstava traja 1 uro 55 minut in ima en odmor.

SOBOTA

30. september ob 15.00

Kulturni dom Postojna

Hlodi, KUD Franc Kotar Trzin
Milan Jesih: GRENKI SADEŽI PRAVICE

režija in koreografija: Sebastjan Starič
dramaturgija: Marko Bratuš

scenografija: ekipa

kostumografija: Polonca Šepic

luč: Marko Bizjak

ton in glasbena oprema: Luka Terčon

oblikovanje svetlobe: Domen Dalan, Simon Maglica

igrajo:

Aleksandra Kmetič, Tina Lipovec / Matevž Peternel, Anže Zupanc, Polonca Šepic, Veronika Weixler / Nina Goropečnik, Ana Cimperman.

Predstava traja 55 minut in nima odmora.

Grenki sadeži pravice je drama o vsem in ničemer naenkrat. Napaberkovani prizori, ki mehko prehajajo en v drugega, prikazujejo človeka v vsem svojem sijaju, bedi, žalosti, sreči, nizkotnosti in očarljivosti. Kljub temu, da je besedilo nastalo pred skoraj štiridesetimi leti (1978), so njegovi prizori ravno zaradi človeškoosti nenavadno aktualni še danes.

Tokratna izvedba se bolj kot na virtuozno prehajanje med besedilom posameznih slik osredotoča na gibanje, na valovanje gledališkega izraza, na telo v prostoru, na igralce, ki iščejo smisel. Zaman. Smisla predstave ni. Vsaj ne v običajnem smislu. Čeprav ... Mogoče pa vendarle ... No, ni važno. Sedite in uživajte!

KUD Trzin je hotel zajadrati tudi v popolnoma drugačne vode od tistih, ki jih je bil vajen. Porast članstva in njegova pomladitev sta to dopuščala in še več, celo zahtevala. Sli so v globine gibalnega teatra. Še vedno je prikaz skupine Hlodi gledališče, vendar z osmišljeno govorico ali plesom telesa, njegovim gibanjem in valovanjem, z njegovimi emocijami, ki podpirajo emocije govorjenega.

Raziskovanje telesa kot orodja v gledališču je tej novi, samozavestno poimenovani skupini Hlodi, dalo novo nalogo: iztisniti iz sebe še več kot enostavno mizansceno - iztisniti iz sebe moč, moč fizisa pomešano z močjo psihe.

✉ info@kud-trzin.si

🌐 www.facebook.com/kudtrzin

SOBOTA

30. september ob 18.00

Kulturni dom Postojna

Dramski studio DADA Gledališke družine Pinklec in Centra za mlade Čakovec, Hrvaška

Saška Rakef: ZOO!

režija: Davor Dokleja

dramaturgija: Saška Rakef

scenografija: Davor Dokleja

avtor elektronske glasbe: Filip Vargek

poezija v predstavi: Tina Čatlaic

kostumografija: ekipa predstave

oblikovanje svetlobe: Neven Taradi

ton: Mario Zelenbaba

igrajo:

Vera: Ena Jagec

Christiane: Antonija Mrla

Bebsi: Ivana Žulić

Stella: Hana Marciuš

Nicol: Nina Bočkaj

Ana: Tina Čatlaic

Vanda: Katarina Pintarić

Bernd: Marko Erlić

Axel: Vinko Moharić

Detlef: Neven Matoša

audio izvedba: Jelena Dokleja (*mama*) in Igor Baksa (*tata*)

punk rock glasbo izvajajo: Nina Bočkaj (*solo*), Vinko Moharić (*el. kitara*), Ivana Žulić (*solo*), Katarina Pintarić (*el. kitara*)

Predstava traja 45 minut in nima odmora.

Predstava, narejena po motivih romana *Mi, otroci s postaje ZOO*, govori o aktualnih problemih najstnikov v družbi, ki počasi, a zanesljivo izgublja svojo vrednost. Družbe, v kateri po eni strani tehnologija prevzema pobudo in dela življenje vsak dan lažje, po drugi strani pa socialno, kulturno in zdravo življenje propada. Družbe, v kateri najstniki svoj obstoj in potrditev iščejo v virtualnem svetu, a ga v realnem svetu izkriviljajo z uživanjem sintetičnih drog in alkohola. Družbe, kjer ima družina, šola, delovno okolje in virtualni svet skupni imenovalec - nasilje. Družbe, v kateri so najstniki izgubljena generacija, ki svoje vrline redko pretvorijo v življenjske priložnosti.

Predstava temelji na izkušnjah igralcev Dramskega studia Dada in šolskih zdravnikov s področja mladoletniške zasvojenosti. Predstava je skupni projekt Dramskega studia Dada in Koordinacijskega odbora mesta Čakovec - prijatelja otrok. Predstava je prejela več nagrad na

Hrvaškem in v tujini, med drugim nagrado za najboljšo predstavu na 56. festivalu hrvaških ljubiteljskih gledaliških skupin (Vodice 2016) ter Grand prix festivala Juventafest v Sarajevu.

Dramski studio Dada je bil ustanovljen 2004 kot gledališka skupina v mladinskom centru CEZAM Čakovec in od samega začetka združuje starejše osnovnošolce, dijake in študente, željne raziskovanja gledališke umetnosti. Od leta 2011 studio ustvarja v okviru gledališke družine Pinklec. Od svoje ustanovitve do danes je Dada uprizoril 23 gledaliških predstav in tri ulične predstave. Trenutno v Dramskem studio Dada deluje 7 različnih skupin z več kot 100 otroki in mladimi, starimi od 6 do 26 let.

✉ info@kdpinklec.com

🌐 www.kdpinklec.com

NAJ
ZASTAVNO
SVOBODA
NARODU

X
ODSTAV
KARIET
DRŽAVE

SOBOTA

30. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Skupina Me, Društvo Gledališče Glej
**Avtorski projekt: UNE DRUGE TRI
SESTRE**

mentorstvo: Nina Šorak

režija: Zala Mojca Jerman Kuželički, Tanja Srednik in Gaja Vudrag, Katarina Černe

igrajo:

Zala Mojca Jerman Kuželički

Tanja Srednik

Gaja Vudrag

Predstava traja 45 minut in nima odmora.

Trem sestram, ki se namesto z ruskimi vojaki raje spogledujejo z Marxom, posodo in zobnimi ščetkami, se pokvari pomivalni stroj. Kaj se zgodi, ko odpove to žarišče življenja, srce doma, zavetje družine? Katera bo pomila posodo? Katera bo dosegla svoje sanje? Katera sploh sanja? Posoda se kopiči, konflikti se zaostrujejo, odreši ji lahko samo ...

»Me« so se spoznale na projektu Gledališča Glej in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti ŠtudenTeater, se ujele in dale na kup, da bi postavile na oder nekaj svojega, lastnega. Rade pojejo in zelo velikokrat plešejo; potem ugotovijo, da je vse zelo hermetično in zato še kaj povedo. Berejo poezijo in poslušajo opero, ne nujno v tem vrstnem redu. Nekatere čisto zares štekajo jazz, druge so bolj politične, pa ne, da se to nujno izključuje. So zelo različne, a ko pade gledališki mrak in se prižgejo vroči žarometi, vse govorijo isti jezik: Teater je zakon.

✉ info@glej.si

🌐 www.glej.si

Selektorica
56. Linhartovega srečanja:

ANA RUTER

Ana Ruter je diplomirala na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijsko (AGRFT) pod mentorstvom Dušana Jovanovića in Sebastijana Horvata v uprizoritvi *Paviljoni ali kam grem, od kod prihajam in kaj je za večerjo*. Že v času študija je nastopala v Mestnem gledališču Ljubljanskem, v SNG Drami Ljubljana in v Mestnem gledališču Ptuj. Po končanem študiju je sodelovala v različnih slovenskih gledališčih, v SNG Drama Ljubljana, v Anton Podbevk teatru v Novem mestu ter v Lutkovnem gledališču Ljubljana. Leta 2009 se je zaposlila v SLG Celje, trenutno pa ima status samozaposlene v kulturi.

Strokovna žirija
56. Linhartovega srečanja:

MILADA KALEZIĆ

Milada Kalezić je študij gledališke igre zaključila leta 1975 z vlogo Helene Charles v uprizoritvi drame Johna Osborna *Ozri se v gnevnu*. Že v sezoni 1976/1977 je postala stalna članica SLG Celje, kjer je takoj na začetku opozorila nase z vlogo Darinke v Šeligovi *Čaravnici iz Zgornje Davče*, za katero je prejela Borštnikovo in Sterijino nagrado ter Zlati lovorjev venec na festivalu MES v Sarajevu.

Iz sezone v sezono je nizala zanimive, ekstremne, velike vloge, ki jih je upodabljala z izjemnim, prefinjenim čutom za detailj po eni, in veliko tragično noto po drugi strani. Laura v Williamsovi *Stekleni menažeriji*, Medeja v Zajčevi

istoinmenski drami, Helena Alvingova v Ibsenovih *Strahovih*, Katarina v Shakespearovi *Ukročeni trmglavki*, Lee v *Sestrah* Wendy Kesselman - za katero je ponovno prejela Borštnikovo nagrado - so vloge, ki se bodo vpisale v slovensko gledališko zgodovino in ki zgovorno potrjujejo, da je Milada Kalezić ustvarjalna tako v svetovni klasiki in moderni, kot v slovenski klasiki in sodobnejših domačih tekstih.

Leta 1997 je gostovala v mariborski Drami v vlogi Elizabeth Proctor v Šedlbauerjevi uprizoritvi *Smrt trgovskega potnika* in za to vlogo ponovno prejela Borštnikovo nagrado, leta kasneje pa za vloge v tekoči sezoni nagrado Prešernovega sklada.

Leta 2002 je zapustila SLG Celje in se započela v Drami SNG Maribor. Ponovno je začela nizati izjemne vloge: nekajkrat nagrajeno Mater v *Debeluhih v krilcih*, Veliko mamo v Williamsovi *Mački na vroči pločevinasti strehi*, Gospo Jurdain v Molierovem *Plemenitem meščanu* in ne nazadnje

foto: Janez Marolt

tri izjemne vloge, za katere je prejela Glazerjevo listino mesta Maribora leta 2010: Frido Khalo, Peerovo mater Aase v Peeru *Gyntu in Gospo Prentice* v Ortonovi komediji *Pornoskop ali kaj je videl batler*.

Leta 2011 je za svoj izjemen igralski opus prejela najvišje igralsko priznanje – Borštnikov prstan.

Tudi v filmskem svetu igralka Milada Kalezić ni neznanka, zanesljivo pa se je kot mlada igralka slovenskemu občinstvu vtisnila v nepozaben spomin v filmu *To so gadi z danes že ponarodelim stavkom*: »Jok brate, odpade.«

Strokovna žirija
56. Linhartovega srečanja:

MAJA GAL ŠTROMAR

Maja Gal Štromar je vsestranska umetница: igralka, pesnica in pisateljica, prevajalka, gledališka pedagoginja. Sicer diplomirana romanistka je diplomantka Mednarodne šole za gledališče Jacquesa Lecoqa v Parizu. V gledališču je tako doma kot v tujini odigrala 41 vlog in posnela več kot 30 filmov. Izdala je 12 avtorskih knjig, od tega štiri pesniške zbirke (*Goga 66000, Na predpomlad mi reci ti, Že češnječas ter pesniška zbirka s CD Boginja z zamudo – Dea in ritardo*), pet romanov (*Amigdalino srce, Lju.beznica ali Svetloba po dekretu, Misli name, ko ti je lepo, Potaknjenci in 7kg do sreče*), monodramo *Alma Ajka*, ki je slovensko-arabska izdaja Aleksandrijske

Knjižnice ter gledališki vademecum s pravljico *Črkolandija* in pravljico *Dobrodelna pravljica Anina Zvezdica*. Na izid pri Založbi Goga čaka roman *Ženska drugje*. Piše gledališka besedila za otroške predstave, radijske igre za odrasle in mladinske igrane igre v več delih. Leta 1991 je prejela Severjevo nagrado za igralske dosežke. Odlomek njenega romana *Misli name, ko ti je lepo* v angleškem jeziku je bil leta 2017 izbran za objavo v zborniku *BEF Best European Fiction 2017*, Dalkey Archive Press.

Svoje bogate izkušnje posreduje tudi ljubiteljskim gledališkim ustvarjalcem preko številnih gledaliških delavnic. Je tudi dolgoletna strokovna spremljevalka in selektorica srečanj in festivalov v okviru Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Strokovna žirija
56. Linhartovega srečanja:

DAMJAN TRBOVC

Damjan Trbovc je zaključil študij gledališke igre in umetniške besede na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani leta 2000 v letniku Mleta Koruna in Matjaža Zupančiča z vlogo Zevsa v uprizoritvi Krištofa Dovjaka *Belle Paris ali Obračun v Louvru*. Tako po študiju se je zaposlil v SLG Celje, kjer ustvarja zadnjih sedemnajst let. V tem času je odigral skoraj 50 gledaliških vlog in postal eden izmed nosilcev repertoarja SLG Celje.

Ob tem velja opozoriti, da je izjemno zavezan mlademu občinstvu, saj so njegove vloge v predstavah za otroke vedno posebno doživetje; iskanje novega, vznemirljivega, nenavadnega

v svetu med fantazijo in realnostjo. Prav za takšne vloge je bil že dvakrat nagrajen z Zlato paličico na istoimenskem festivalu predstav za otroke in mlade.

Damjan je izredno aktiven tudi izven domače gledališke hiše: kot gost je nastopal v SNG Drama Ljubljana in Mestnem gledališču Ptuj, več let je sodeloval v uličnem gledališču KD Priden možic. Je izvrsten mentor gledaliških skupin in vodja različnih gledaliških delavnic, v katerih polje gledališke umetnosti povezuje tudi z drugimi področji, kot so lutke, glasba in folklorna umetnost. V svet ljubiteljskega gledališča je vpet tudi kot strokovni spremjevalec in selektor srečanj in festivalov v okviru Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Prejemnik Linhartove plakete za leto 2016:

MATJAŽ ERŽEN

Matjaž Eržen se je rodil 10. novembra 1948. Po poklicu je bil ekonomski tehnik in skoraj vse življenje zaposlen v Iskri. Nekaj let pred upokojitvijo je bil zaposlen tudi v gledališču Loški oder, kateremu je tako ali tako posvetil praktično vse življenje.

Matjaž Eržen je ustvaril impresivni igralski opus. Njegova igralska pot se je začela v vlogi Kekca pod režijskim vodstvom Podke Štiglic v KUD Svoboda. Leta 1965 se je pridružil novoustanovljenemu Odru Galeriji, ki so ga pod vodstvom Petra Jamnika ustanovili na škofovješkem gradu. Po desetih letih se je skupina preimenovala v KD Loški oder, kateremu je Matjaž Eržen

zvest še danes.

Posebno pozornost in priznanje zasluži celoten Erženov igralski opus: v petinpetdesetih letih je izobiloval skupno sedemipetdeset vlog na gledaliških deskah. Pod vodstvom različnih priznanih režiserjev je širil svoje igralsko obzorje in brusil svoje igralske izrazne sposobnosti. Gledalcem ostajajo v spominu njegove največkrat komedijske vloge, npr. Bretsnajder v *Dogodivščinah Jozefa Švejka*, Berač v *Beraški operi*, Dr. Einstein v *Arzeniku in starih čipkah*, Jožef v *Jožefu in Marji*, Meser Nicia v *Mandragoli*, Jurin v *Slavnostni večerji v pogrebnem zavodu*, Žika v *Sumljivi osebi*, Brif v *Prebrisani vdovi*, Babušin v *Strogo zaupno* itn. Med njimi je mogoče nekatere šteti kar za antologijske, saj so izdelane skrbno, suvereno in polnokrvno. Natančno in z veliko mero občutka za humor in zrelo samoironijo je izdelal lik Josepha v komediji *Naši trije angeli*; vlogo, ki je bila kot napisana na kožo njegovemu živahnemu in nenehno iskavo

begavemu značaju. Vloga Elwood P. Doud v komediji *Harvey*, je igralcu Erženu omogočila odpreti skrajne ustvarjalne registre, ko je moral iz prizora v prizor z bliskovitimi menjavami stališč in razpoloženj ter s skrajno psihološko prefinjenostjo vzdrževati ravnotežje v svetu, ki je zase prepričan, da je normalen, a se na koncu izkaže, da je pravzaprav enak njegovemu – torej nor. Antologijska je tudi vloga Jasperja v melodrami *Igre je konec*, ki je fenomen neme vloge. Matjaž Eržen je to izrazito statično vlogo preobrnil v opazno notranjo dinamiko, s čimer je ustvaril paradoksalno živo osebnost. Njegovi izrazni sredstvi sta bili zgolj obrazna mimika in gestika rok ob negibno sedečem telesu, ki pa sta bili kljub svoji subtilnosti in minucioznosti dovolj izrazni, da ju gledalec v njuni tragikomicnosti ni mogel spregledati. Skratka, težka in zahtevna vloga, ki jo je Matjaž Eržen razvil in oživil v igralsko stvaritev, ki bi jo lahko poimenovali izkristalizirana odrska prezanca.

V minuli sezoni je na Loškem odru odigral v dveh predstavah – komedijah: vojščaka v *Amfitrionu 38* ter opata v *Svetnikih*. Vloga vojščaka v *Amfitrionu 38* sicer ne sodi med glavne; je stranska vloga, ki upodablja odsluženega in ostarelega vojščaka, ki kot onemogli starec vztraja v svoji bojevniški drži in do absurdna pričnani vnemi za bojevanje, ne glede na to, čemu vojna služi. Taka vloga lahko zaživi in polno učinkuje le v izvedbi dovolj močnega igralca. Matjaž Eržen jo je odigral tako, da se je njegov vojščak prepričljivo vraščal v celotno igro in s svojo pojavbo učinkoval ne le kot katalizator dogajanja na odru, temveč kot samouresničujoča in samouničujoča se groteska, tako da ga je gledalec dojemal v sicer bridkem, a vendar sproščajočem humorju.

Vloga opata v »temni komediji o temnem srednjem veku« *Svetniki* je terjala od igralca več zaporednih in subtilnih osebnostnih transformacij, od strastne vdanosti veri, Bogu in

Prejemnik Linhartove
listine za leto 2016:

BERNARD PROTNER

Bernard Protner, v gledališkem svetu bolj znan po svojem umetniškem imenu Svit Vurberški, se je rodil leta 1957 v dvojezični družini v Mariboru. Osnovno šolo je obiskoval v Mariboru in delno v Nemčiji. Maturiral je na II. gimnaziji Maribor ter diplomiral iz nemščine in sociologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. In če se Bernard Protner poklicno ukvarja s prevajanjem, tolmačenjem in poučevanjem tujih jezikov, je Svit Vurberški stodstotno zaprisežen kulturi in umetnosti.

Leta 1999 je ustanovil Gledališče GNOSIS, ki je po prvih začetkih v Pekarni Magdalenske mreže svoj stalni domicil našla na II. gimna-

ziji Maribor in je danes eno najuspešnejših mladinskih gledališč v Sloveniji ter hkrati eno najpomembnejših kalilnic za mlade gledališčnike v Mariboru in okolici. V svojem delovanju je GNOSIS zavezan k družbeni kritičnosti, kar se izraža tudi v njegovi programske usmeritvi. Čeprav je GNOSIS mladinsko gledališče, so njegove predstave zaradi svoje sporočilnosti zelo aktualne tudi za širše občinstvo.

V okviru gledališča GNOSIS je ustanovil gledališko šolo, kar kaže na zavedanje o pomembnosti in koristih samega učnega procesa za posameznika, ne le usmeritve h končnemu cilju – predstavi. Njen program izhaja iz razumevanja pomembne povezanosti gledališča z drugimi področji človekovega življenja. Vzponredno z gledališčem GNOSIS na II. gimnaziji Maribor vodi tudi Goethe Teater, gledališče v nemškem jeziku.

Svit Vurberški je kot umetniški vodja, mentor in režiser sodeloval pri vseh predstavah Gle-

dobrodelni skrbi za »uboge«; do vnetega soorganizatorja profane trgovine s človeškimi okostji, ki jih kot svetniške relikvije samostan prodaja za izboljšanje svojega gmotnega položaja in vrnitev romarske slave samostanu. Od svetega in posvečenega v posvetno in človeško - pri čemer se posvetni strah izkazuje veliko bolj naraven kot posvečeni - ves čas notranje polno in prepričljivo, pri tem pa tako resno, da gledalcu zbuja spontan in katarzičen smeh. Matjaž Eržen te prehode oblikuje kot naravne, same po sebi umljive in nevsiljive s ter s posebno osebnostno noto.

Za izjemni igralski opus podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Matjažu Erženu Linhartovo plaketo.

dališča GNOSIS. Že s prvo predstavo, *V kazenski koloniji Franza Kafke*, je nakazal svojo poetiko in umetniško usmeritev Gledališča GNOSIS. Temo nasilja in ujetosti človeka v sistemu je nadaljeval z režijo *Peklenske pomaranče* Anthonyja Burgesa v dramatizaciji Mihe Jesenška, člana gledališča GNOSIS. Predstava se je uvrstila na regijsko Linhartovo srečanje in zmagala na festivalu Transgeneracije.

V naslednjih letih je na oder postavil Bartolovega Alamuta, *Krasni novi svet* Aldousa Huxleya, *Bejbe Erica Berlina* ter *Vi kar mirno spite naprej, jaz sem samo sen*. Predstava, narejena po motivih Franza Kafke, se je uvrstila na zaključno Linhartovo srečanje 2005 ter na festival Transgeneracije.

Po krajšem izletu v komične vode z režijo Fojeve mojstrovine *Niti tat ne more poštено krasti*, se je njegova pozornost usmerila v Heinerja Mülerja. Leta 2007 je tako na oder postavil predstavo *Stroj Hamlet* ter z njo na Festivalu

Vizije osvojil vizionarja za najboljšo predstavo v celoti, istega leta na Linhartovem srečanju pa še matička za ansamblsko igro. K Müllerju se je vrnil tudi leta 2013 z uprizoritvijo *Mauserja*, ki na festivalu Transgeneracije 2013 osvoji glavno nagrado.

Omeniti velja tudi režije *Baala* Bertolta Brechta, Ionescove *Plešaste pevke*, *Drakule*, nastale po dramski predlogi člana GNOSISA Mihe Jesenška in treh avtorjev, Dürenmatove *Fizike* ter posebej politično angažirane predstave *Gospe in gospodje, gremo konje krast*, ki je opisovala krut zločin norveškega nacionalista Andresa Brevika, ko je ubil 69 mladih ljudi.

S predstavama Svita Vurberškega pa sta bila zaznamovana tudi zadnja festivala Vizije: predstava *Rešeni* Edwarda Bonda je prejela kar dva vizionarja za igralske dosežke, velik vtis pa je pustila tudi Orwellova *Živalska farma*, ki je prejela vizionarja za ansamblsko igro.

Bernard Protner oz. Svit Vurberški v svojem

delu ni zavezан zgolj umetniškemu ustvarjanju, temveč svoje poslanstvo vidi predvsem kot gledališki pedagog. V skoraj dvajsetih letih vodenja gledališke šole in gledališča GNOSIS je z gledališko umetnostjo uspešno 'zastrupil' brezstevilno množico mladih, ki danes bogatijo ljubiteljsko in tudi poklicno gledališče.

Zaradi omenjenih številnih izjemnih dosežkov na področju režije, mentorstva in gledališke pedagogike podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Bernardu Protnerju Linhartovo listino.

Prejemnik Linhartove
listine za leto 2016:

KLEMEN KLEMENC

Klemen Klemenc je zaključil študij metalurgije v Ljubljani. Po zaključku študija je do odhoda k vojakom na jeseniških šolah poučeval fiziko, matematiko in tehnični pouk, po vrnitvi s služenja vojaškega roka pa je v Železarni Jesenice opravljal delo tehnologa in nekaj časa tudi vodje oddelka. V tem času si je med drugim prislužil tudi naziv inovator leta. Po razgradnji Železarne Jesenice se je vrnil v prostvo, kjer še danes na OŠ Toneta Čufarja poučuje tehnični pouk in računalništvo ter vodi fotografski krožek. Je član Fotografskega društva Jesenice, soustanovitelj in predsednik Astronomskega društva Nova Jesenice, od lani pa sodeluje tudi

v projektu Gornjesavskega muzeja Jesenice - Oživitev spomina na fužinarstvo v jeseniškem koncu.

Svoj ustvarjalni nemir že od sezone 1968/1969 udejanja tudi na ljubitelskih odrih po Gorenjskem, predvsem na odru Gledališča Tonata Čufarja, kjer je en mandat opravljal tudi predsedniško funkcijo. Ob več kot petdesetih vlogah, ki jih je ustvaril v Gledališču Toneta Čufarja, je igral tudi v gledaliških skupinah Linhartov oder Radovljica, KUD Rudija Jedretiča Ribno, gledališču Aksa Slovenski Javornik, KUD Bohinjska Bela, Oder treh herojev Pirniče in v Prešernovem gledališču Kranj. V 50. letih in v skoraj 70. vlogah je zbral za drobec manj kot 1000 odrskih nastopov ter je tako nedvomno eden najbolj prepoznavnih obrazov gorenjskega ljubitelskega gledališča.

Klemen Klemenc nikoli prvak ali nosilec glavnih vlog. Usoda mu je namenila pozicijo manjših in podpornih vlog. Rek, da v gledališču

ni velikih in majhnih vlog, ampak so samo veliki in majhni igralci in da so nosilci glavnih vlog dobri samo toliko, kolikor imajo dobro podporo ostalih soigralcev, v primeru Klemna Klemencia popolnoma drži. Našel se je v manjših vlogah in jih znova in znova napolnjeval s strastjo, življem in iskro ustvarjalnosti. Tudi ko je v predstavi *Pokvarjeno* igral truplo, se je v dvorani čutila njegova prezenca, ne da bi pri tem zasenčil ostalo dogajanje na odru. Pozornosti ni iskal s pretiravanjem ali koketiranjem s publiko; temveč z doslednim, domiselnim, humorim in poglobljenim študijem vsake, še takoj majhne vloge. Skupni imenovalec njegovih vlog je specifičen, psihološko in vizualno precizno izdelan gledališki lik, ki je, nadgrajen z njegovim smisлом za kolektivno igro predstavljal pomemben kamen v mozaiku vsake predstave, v kateri je bil.

Klemen Klemenc je eden tistih ljubitelskih igralcev, ki se vse svoje življenje gledališču

predaja absolutno – z vso svojo dušo, telesom in srcem. Svojo nalogu igralca vedno jemlje resno in odgovorno, kar se kaže v njegovi točnosti, vestnosti, pripravljenosti in disciplini - tako na vajah, kot tudi na predstavah.

Za obsežen igralski opus podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Klemnu Klencu Linhartovo listino.

Prejemnik Linhartove listine za leto 2016:

ANTON BERTONCELJ

Anton Bertoncelj, rojen 11. maja 1949, je svojo ljubezen do govorjene besede začel udejanjati najprej na radiu. V letih 1968 in 1969 je opravil šolanje iz tehnike govora za radijske napovedovalce pri Ani Mlakarjevi na Radiu Ljubljana, kjer je potem tudi deloval kot radijski napovedovalec, pozneje pa tudi na Radiu Koper in Radiu Študent. Kot bralec pri sinhronizaciji radijskih in televizijskih oddaj občasno sodeluje še danes.

V sezoni 1984/85 je postal član Šentjakobskega gledališča Ljubljana in bil s svojo nezgrešljivo odrsko prezenco takoj zaseden v dveh klasikah, *Ukročeni trmoglavki W. Shakespeare*

speareja in Cankarjevem *Kralju na Betajnovi*. Zaradi svojega vestnega in predanega odnosa do ljubiteljskega igralskega ustvarjanja so ga režiserji nenehno hoteli v svojih zasedbah, žal pa se v tistem času zaradi zahtevnih službenih obveznosti gledališču ni mogel posvečati tako in toliko, kot bi si vsi želeli. Kljub temu je že v prvem desetletju svojega članstva v Šentjakobskem gledališču nanizal dober ducat odmevnih vlog in preko 300 nastopov. Iz teh časov nam je še posebej ostal v spominu kot izvrsten papež Albert IV. v Bethencourtovem *Dnevku, ko so ugrabili papeža* in impozantni J. E. Rockefeler v de Obaldijevem *Vetru v vejah Sasafrasa*.

S svojim izjemno resnim in poglobljenim pristopom do raziskovanja in oblikovanja zaupnih vlog je v svojem tridesetletnem opusu ljubiteljskega igralskega udejstvovanja pokazal izjemen igralski razpon, ki sega od vlog v klasičnih dramskih delih (Shakespeare, Cankar, Williams) do lahkotnejših komedijskih žanrov

(Šehović, Hašek, Nušić). Nemogoče je pozabiti njegovega monumentalnega Archieja Leeja v Williamsovem Ameriškem bluesu ali Dr. Podboja v Kraigherjevi Školjki ali na drugi strani resnega, a s smisлом za prefinjeni humor navdahnjenega gostilničarja Palivca iz Haškovega Dobrega vojaka Švejka ali na videz načelnega, vase in v svoj konzervativni prav zaverovanega senatorja Keeleyja v Tičji kletki, ki pa mora na koncu, da bi si rešil kožo in navidez neomadeževan politični profil, privoliti ravno v vse tisto, kar najbolj prezira.

Vse omenjene in tudi številne druge vloge so Toneta Bertonclja v preteklih treh desetletjih v Šentjakobskem gledališču utrdile kot enega vodilnih igralcev srednje in zdaj že tudi nekoliko starejše generacije, ki nadaljujejo in vzdržujejo tradicijo svojih predhodnikov v najžlahtnejši obliki ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja. V tem času je v Šentjakobskem gledališču ustvaril 32 vlog in z njimi več kot 600 odrskih nastopov.

Poleg svojega igralskega udejstvovanja je Tone Bertoncelj vedno zelo aktivno sodeloval tudi pri organizacijskem delu v društvu. Kar dva mandata je bil član upravnega odbora, ka-sneje pa tudi član disciplinske komisije, katere predsednik je še danes. Svoje pretehtane in resne argumente in besede pa je za dobro gledališča vedno zastavil, tudi takrat, ko ni imel nobenih formalnih funkcij ali zadolžitev.

Za izredni igralski opus ter za aktivni prispevek k razvoju ljubiteljske gledališke dejavnosti podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Toneta Bertonclju Linhartovo listino.

**Predstave,
prijavljene
na Linhartovo
srečanje 2017**

(predstave, označene krepko,
so se uvrstile na regijska
srečanja)

**Območna izpostava
JSKD Brežice**

Sekcija Jagodni izbor,
Društvo upokojencev
Brežice
Rudi Mlinar: V ČAKALNICI
Režija: Rudi Mlinar,
Edita Binkovski Krošl

**Območna izpostava
JSKD Celje**

KUD Zarja Trnovlje - Celje
Anton Pavlovič Čehov: VANJA
Režija: Tomaž Krajnc

Dramska skupina Vojnik,
KUD France Prešeren Vojnik
Feda Šehović: KURBE
(BALERINE, KURBE,
VOJAKINJE)
Režija: Renato Jenček

Gledališka šola za mlade,
SLG Celje in OK Celje
Oleg in Vladimir
Presnjakov: TERORIZEM
Režija: Tina Kosi, Kristian
Koželj

**Območna izpostava
JSKD Črnomelj**

Gledališka skupina ZIK
Črnomelj, Društvo za
gledališko dejavnost
Tone Partijčič: PESNIKOVA
ŽENA PRIHAJA
Režija: Helena Vukšinič

Vrtec Otona Župančiča
Črnomelj
MOJCA POKRAJCULJA
Režija: Simona Miljavac
Štrucelj

**Območna izpostava
JSKD Domžale**

Odrasla gledališka skupina,
KD Jožef Virk Dob
Georges Feydeau: ODLIKOVANJE
ZA VSAKO CENO...
Režija: Peter Militarev

Hlodi, KUD Franc Kotar

Trzin
Milan Jesih: GRENKI
SADEŽI PRAVICE
Režija: Sebastjan Starič

**Območna izpostava JSKD
Gornja Radgona**

Ijubiteljsko dramsko društvo
Sveti Jurij ob Ščavnici
Ray Cooney: MINISTER V
ŠKRIPCIH
Režija: Suzana Kšela

Gledališka skupina Šest
žensk in moška glava,
Vrtec Manka Golarja Gornja
Radgona
Avtorsko delo skupine: BABA
ČULA, BABA REKLA

**Območna izpostava
JSKD Idrija**

B'K Teater, KUD Sloga
Črni Vrh nad Idrijo
Helena Felc: SEJA
V BELEM DOLU
Režija: Helena Felc

Peter Klepec, Vrtec Peter
Klepec pri OŠ Cerkno
Jana Milčinski, Daniel
Demšar: KJER SE PREPIRATA
DVA ...
Režija: skupno delo

**Območna izpostava
JSKD Ivančna Gorica**

Dramska skupina KD Ambrus
Sašo Tratar: BIPOLOREN
Režija: Sašo Tratar

Drzne in lepi, Kulturno
društvo Stična
Carlo Goldoni: SLUGA DVEH
GOSPODARJEV
Režija: Aleksander Bakó

Gledališče KD Sv. Mihaela
Grosuplje
Josip Jurčič: KOZLOVSKA

SODBA V VIŠNJI GORI
Režija: Marjan Adamič

Gledališka skupina Vidovo,
KD Vidovo Šentvid pri Stični
Tone Partijčič: PARTNERSKA
POROKA
Režija: Anica Čuček

**Območna izpostava
JSKD Jesenice**

KD Igralska skupina
pri GTČ Jesenice
Marcus Köbeli: PEEP SHOW
Režija: Vid Klemenc

Seniorke, KD Igralska
skupina pri GTČ Jesenice
NAJLEPŠE, NAJBOLJŠE
IN NAJBOLJ SLEČENE
Režija: Nika Brant, Katja
Stušek

Igralci dovškega odra,
Turistično društvo Dovje

Mojstrana
Marsel Gomboc: DOM NA
KREDARICI
Režija: Leona Gomboc

Gledališče Julke Dolžan,
KD dr. France Prešeren

Žirovnica - Breznica
Janez Jalen: OVČAR MARKO
Režija: Aleš Jekovec, Jože
Resman

Teater, prof., Farno kulturno
društvo Koroška Bela
Fernando Arrabal: PIKNIK
NA BOJIŠČU
Režija: Marija Palovšnik

**Območna izpostava
JSKD Kamnik**

APIS, Mladinski center
Kotlovnica Kamnik
Benjamin Zajc: MEDENE SOLZE
Režija: Benjamin Zajc

**Območna izpostava
JSKD Koper**

Kulturno društvo 5. kader
Ankaran
Helena Šukljan: VSE
NAJBOLJŠE
Režija: Valentina Šukljan

Skupina Gledališka druženja,
Gledališče Koper
Slawomir Mrožek: NA
ODPRTEM MORJU
Režija: Gregor Geč

**Območna izpostava
JSKD Kranj**

Kulturno umetniško društvo
»Pod lipo« Adergas
Anton Žumber: MOJ VINKO
Režija: Silvo Sirc

Kulturno umetniško društvo
Valentin Kokalj Visoko

Francis Veber: BUTELJ
ZA VEČERJO
Režija: Frenk Kranjec

Alternativna gledališka
skupina KD Figura
Domi Vrezec: ČAKALNICA
(MODRA KOMEDIJA)
Režija: Domi Vrezec

BB Teater, KD BB Teater
Iztok Alidič: JOHANA
Režija: Iztok Alidič

**Območna izpostava
JSKD Krško**

Little Rooster Productions,
Društvo Mali petelin
Rok Sanda: FENIKS
Režija: Rok Sanda

Gledališka skupina
KD Svoboda Brestanica
Georges Feydeau: DAMA
IZ MAXIMA
Režija: Margareta Marjetič

Dramska skupina
KD Leskovec pri Krškem
Vesna Šinko: PRI ZDRAVNIKU
Režija: Vesna Šinko

Dramska skupina
KD Leskovec pri Krškem
Branislav Nušić: ŽALUJOČI
OSTALI
Režija: Mirjana Marinčič,
Boštjan Arh

Gledališka skupina DKD Svoboda Šenovo Avgust Fabjančič: AMERIKANSKI DOLARJI Režija: Boža Ojsteršek	Teater 13, KUD Venčeslav Taufer Dole pri Litiji Dario Fo: NITI TAT NE MORE POŠTENO KRASTI Režija: Marko Plantan	Šentjakobsko gledališče Ljubljana Ken Ludwig: TI NORI TENORJI Režija: Gojmir Lešnjak - Gojc	Vinko Möderndorfer: KO BOM OBLAST Režija: Srečko Centrih	Območna izpostava JSKD Lenart	Mišo Kontrec: VEDEŽEVALKA / ŠLOGARCA Režija: Mišo Kontrec
Območna izpostava JSKD Lenart	Teater 13, KUD Venčeslav Taufer Dole pri Litiji Dario Fo: PLESKARJI NIMAJO SPOMINOV Režija: Marko Plantan	Šentjakobsko gledališče Ljubljana Rok Vilčnik: BLOK II Režija: Andrej Jus	Pürga, KD Anton Kreml Mala Nedelja Tadej Murkovič: KAK JE NEGDA BLO POZIMI Režija: Tadej Murkovič	Območna izpostava JSKD Maribor	Močnikovi, Kulturno просветно društvo Rogašovci Zdenko Perec: KŠEF ZA ZNORETI Režija: Metka Recek
Dramska skupina KD Sv. Ana Aleksander Marodić: UPOR JEZNE GOSPODINJE Režija: Marija Šauperl	Območna izpostava JSKD Ljubljana	Poljanski oder, Gimnazija Poljane Gregor Strniša: ŽABE Režija: Katarina Torkar Papež	Kulturno glasbeno društvo »Ptičica« POROKA Z DOLARJI Režija: Jože Ekart	Območna izpostava JSKD Murska Sobota	Gledališka skupina KUD Štefan Kovač Murska Sobota Dušan Kovačević: ZBIRNI CENTER Režija: Luka Martin Škof
Kurje oko, MKK Kulturna zadruga Sveta Ana Kurje oko: POPRNICA Režija: Nina Kolarič	KUD Svoboda Zalog Bohuslav Novotny: DEDEK SE UPRE Režija: Jože Valentič	Območna izpostava JSKD Ljubljana - okolica	Odrasla gledališka skupina KD Pekre Limbuš Marcus Köbeli: ŠPEGANJE ALI PEEPSHOW POD ALPAMI Režija: Brane Kraljevič	Gledališka skupina Strokovnega društva medicinskih sester, zdravstvenih tehnikov in babic Pomurja Edvard Jakšić: TRAGEDIJA DA JE ŽE KOMEDIJA Režija: Edvard Jakšić	Območna izpostava JSKD Nova Gorica
Egy&Más Vándorszínház, Zavod za kulturo madžarske narodnosti Presser Gábor, Sztevanovity Dusán, Horváth Péter: A PADLÁS (PODSTREŠJE) Režija: Attila Mess	Šentjakobsko gledališče Ljubljana Dušan Kovačević: MARATONCI TEČEO ČASTNI KROG Režija: Matjaž Šmalc	Šentjakobsko gledališče Ljubljana Lutz Huebner: MARJETKA, STR. 89 Režija: Sebastian Starič	Sekcija za ljudski oder, KUD Fofitέ Marcus Köbeli: ŠPEGANJE ALI PEEPSHOW POD ALPAMI Režija: Brane Kraljevič Sekcija za ljudski oder, KUD Fofitέ Bernard Slade: OB LETU OSOREJ Režija: Milan Golob	KUD gledališka skupina Rače Vinko Möderndorfer: OBLAST Režija: Melita Maksimiljana Lašić	Gledališko društvo Kontrada Kanal Friedrich Dürrenmatt: FIZIKI Režija: Peter Harl
Območna izpostava JSKD Litija	Teater JJ, KD Janez Jalen Neil Simon: GOVORICE Režija: Nina Šorak	Območna izpostava JSKD Ljutomer	Jana in Petra (KUD Studio Gledališče) Svetlana Makarovič: KORENČKOV PALČEK Režija: Jana Jereb in Petra Bauman	Ijubiteljska gledališka skupina Zgrebašča, Turistično, kulturno, športno društvo Pečarovci Danica Kardoš: TRGOVSKI POTNIK Režija: Danica Kardoš	Dramska skupina KD Grgar Leopold Suhodolčan: NAROBE STVARI V MESTU PETPEDI Režija: Radoš Bolčina
Izredni teater, Športno-kulturno društvo Tombas Marko Djukić: ZAGONIMO SLOVENIJO Režija: Marko Djukić	Šentjakobsko gledališča Ljubljana Lučka Jagodic, Marko Po-korn, Boštjan Tadel: KLINIKA TIVOLI D.O.O. Režija: Gorazd Žilavec	Gledališka skupina KD Ivan Kaučič	Dramska skupina Mokoš, Večetnično, kulturno, izobraževalno, turistično in športno društvo, Bakovci	Amaterska gledališka skupina ŠOOV Šempas, KPD Lipa Šempas TA NORI DAN ALI NEŽKA SE MOŽI	Gledališka skupina »FACE« Lutke 1000 - 1 Solkan, KD Slavec Solkan PETER KLEPEC Režija: Marica Faletič

Območna izpostava JSKD Ormož	Odrasla gledališka skupina KUD Vitomarci Tone Partljič, priredba: Milan Černel: GOSPA POSLANČEVA Režija: Milan Černel	Linhartov oder, KUD Radovljica Raymond Queneau: VAJE V SLOGU Režija: Alenka Bole Vrabec	Vinko Möderndorfer: TRANSVESTITSKA SVATBA Režija: Miha Pačnik	Gledališka skupina Repentabor, Razvojno združenje Repentabor in Kulturno društvo Kraški dom Anja Škarab: DOHTAR NA VASI Režija: Anja Škarab	Studio A, KD Slovenj Gradec Suzanne von Lohuizen: FANT V AVTOBUSU Režija: Aleksandar Čaminski
Območna izpostava JSKD Piran	Gledališka skupina KD Franceta Prešerna Videm pri Ptiju Vinko Möderndorfer: MRTVE DUŠE Režija: Metka Ostroško	Kulturno društvo K in Gledališče 2B Samuel Beckett: ČAKAJOČ GODOTA Režija: Niko Kranjc	KUD Dramščil Andreja Škrabec: KNJIŽNI KLUB Režija: Boštjan Štorman	Območna izpostava JSKD Ribnica	Igralska skupina Anka, KD Šmartno pri Slovenj Gradcu Hermina Kranjc: POSKRBELO BOMO ZATE, MAMA Režija: Hermina Kranjc
GD Cuker teater Portorož Jorge Accame: BENETKE Režija: Vesna Jevnikar, Igor Štamulak	Dramska skupina KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju Jakob Alešovec: PODLAGA ZAKONSKIE SREČE Režija: Tone Partljič, Jože Zapečnik	Odrasla dramska skupina KD Rudija Jedretiča Ribno Franci Tušar: MEDENI TEDEN Režija: Janez Kristan	Kulturno društvo Franc Požun Zubukovje Rudolf Dobovišek: RADIKALNA KURA Režija: Janez Podlesnik	Območna izpostava JSKD Sevnica	Lutkovno-gledališka skupina vrtač Slovenj Gradec Claudia Fries: PUJSJA IMAMO ZA SOSEDA Režija: Martina Rebernik, Bernarda Štumpfl, Katja Hudovernik, Romana Bernard, Petra Kresnik
Območna izpostava JSKD Postojna	Gledališka skupina KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju Jakob Alešovec: PODLAGA ZAKONSKIE SREČE Režija: Tone Partljič, Jože Zapečnik	Gledališka skupina HOM, KUD E-NOTA Lucija in Aljaž Vidic: USODNA PLETNA Režija: Meta Vodnjov in Lucija Vidic	Kulturno društvo Franc Požun Zubukovje Rudolf Dobovišek: RADIKALNA KURA Režija: Janez Podlesnik	Območna izpostava JSKD Sežana	Gledališko združenje Koroški deželní teater Slovenj Gradec Jordan Cvetanović: TERAPIJA Režija: Sergej Dolenc
Teater Harlekin, KŠD Harlekin Nenko Harlekin: KO TE ŠIŠA Režija: Nenko Harlekin	Dramska skupina KUD Planina Maja Batagelj: MODNA AGENCIJA GRANDE Režija: Maja Batagelj	Gledališče Belansko, KD Bohinjske Bela Carlo Goldoni: BELANSKI IMPRESARIJ Režija: Bernarda Gašperčič	Kulturno in razvojno društvo Brce, Gabrovica pri Komnu Anton Pavlovič Čehov in Anton Tomaž Linhart: ŽENINI, TAKSNI IN DRUGAČNI (SNUBAČ IN ŽUPANOVA MICKA)	Kulturno in razvojno društvo Holmec Anton Žumber: MOJ VINKO Režija: Jani Mikeln	Studio A, Slovenj Gradec, KD Slovenj Gradec Edward Albee: ZGODBA O ŽIVALSKEM VRTU Režija: Aleksandar Čaminski
Območna izpostava JSKD Ptuj	Društvo Gledališče 2B Bohinjska Bistrica Marjan Marinc: KRASEN CIRKUS Režija: Darko Čuden	Območna izpostava JSKD Ravne	Kraški komedijanti, Kulturno in športno društvo Šator - Štorje Bojan Podgoršek: KOT REČEŠ, HUGO Režija: Bojan Podgoršek	Kulturno društvo Holmec Anton Žumber: MOJ VINKO Režija: Jani Mikeln	Izbuditeljska gledališka skupina KD Šmiklavž Branislav Nušić: JAZ BOM POSLANEC Režija: Maksimiljan Kramljak
Dramska sekcija KD Podlehnik Fran Milčinski: ZGODE IZ BUTAL Režija: Danica Kurež, Milica Jeza	Dramska skupina Čofta, KD Kropa Anže Habjan: SROTEŽƏ (SROTEŽI) Režija: Anže Habjan	Kulturno društvo ŠOK Teater Mežica	Kraški komedijanti, Kulturno in športno društvo Šator - Štorje Bojan Podgoršek: KOT REČEŠ, HUGO Režija: Bojan Podgoršek	Dramska sekcija, Etnološko društvo Ložnica Franc Žrjav: RIHTARIČA SO PRIJELI Režija: Franc Žrjav	

Območna izpostava JSKD Škofja Loka	Gledališka skupina »BC«, KD Golobar Bovec Joseph Kesserling: ARZENIK IN STARE ČIPKE Režija: Jernej Cuder Loški oder, KD Loški oder Škofja Loka Michael Hollinger: SVETNIKI Režija: Jaša Jamnik Dramska skupina KUD Zala Neil Simon: ZARES ČUDEN PAR Režija: Nuša Jurjevič, Maja Čadež Neč Bat Teater, KUD Sovodenj Neč Bat Teater: ŠTALA NA ODRU 2 Režija: Lenart Šifrar in Jelko Podobnik Neč Bat Teater, KUD Sovodenj Neč Bat Teater: ZAPEČKARJI Režija: Lenart Šifrar in Niko Bevk Gledališka skupina DPD Svoboda Žiri Agatha Christie: MIŠELOVKA Režija: Matija Milčinski	Območna izpostava JSKD Velenje Joseph Kesserling: ARZENIK Kulturno društvo Gledališče Velenje Rok Vilčnik rokogr: UČINEK KOBILICE Režija: Dejan Spasić Gledališka skupina »Vrtinec«, KD Golobar Bovec Svetlana Makarovič: SOVICA OKA Režija: Erna Wojčicki Germovšek KUD Igralska skupina Drežnica Vika Šustar: POSLEDNJA ŽELJA ROZALIJE M. Režija: Igralska skupina Drežnica Območna izpostava JSKD Trbovlje Gledališka skupina Dol, KUD Svoboda Dol pri Hrastniku Jure Aškerč: NEPRIČAKOVAN OBISK Režija: Jure Aškerč Območna izpostava JSKD Tržič Skupina Smeh, Mladinsko gledališče Tržič Marjan Marinc: MILIJONAR (SREČKA) Režija: Boris Kuburič	Območna izpostava JSKD Žalec Joseph Kesserling: ARZENIK Kulturno društvo Gledališče Velenje Rok Vilčnik rokogr: UČINEK KOBILICE Režija: Matjaž Jeršič Gledališka družina Vrtec Velenje, enota Ciciban Jožica Štajner: OCÍSTIMO GOZDIČEK Režija: Jožica Štajner Območna izpostava JSKD Vrhnika Dramska sekacija Sadika, KUD Ligojna Jean - Jacques Bricaire: DOHODNINA Režija: Janez Cankar Območna izpostava JSKD Zagorje ob Savi Gledališka skupina KD Podkum Mateja Kos: VAŠKO ŽIVLJENJE Režija: Mojca Centrih Območna izpostava JSKD Tržič Skupina Smeh, Mladinsko gledališče Tržič Marjan Marinc: MILIJONAR (SREČKA) Režija: Boris Kuburič	PROMISES« KLJUČ KLJUČ Režija: Gregor Geč SKD Tabor Josip Tavčar: KLINIKA ZA ŽIVĆNE ČUDEŽE Režija: Giorgio (Jure) Amodeo

organizator festivala:

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti,

Območna izpostava JSKD Postojna

Občina Postojna

in Zavod Znanje Postojna

direktor festivala: Matjaž Šmalc

izvršni vodja festivala: Silva Bajc

tehnični direktor festivala: Silvo Čuk

odnosi z javnostmi: Maja Čepin Čander

fotograf: Matej Maček

ekipa: Marjeta Turk, Franci Cotman, Miha Banovec, Jan Pirnat,

Tadej Čuk, Jaka Mlakar, Alja Štabej, KUD Impromobile

žirija: Milada Kalezić (*predsednica*),

Maja Gal Štromar, Damjan Trbovc

vodenje okroglih miz: Ana Perne

izdal: JSKD, *zanj* mag. Marko Repnik

uredil: Matjaž Šmalc

jezikovno uredila: Silva Bajc

oblikovala: Maša Kozjek

slika na naslovnici: zmagovalna predstava 55. Linhartovega

srečanja, Rok Sanda: IKARUS v izvedbi Little Rooster Production

Društva Mali petelin, Mali Kamen, *režija* Rok Sanda (*foto:* M. Maček)

tisk: Collegium Graphicum d. o. o.

naklada: 350 izvodov

september 2017

Medijski sponzor:

